

5.8 Az EU és a tagállamok nemigen tudják felmérni, milyen hatással lesz a klímaváltozás a halászatra. Az ezt célzó munka szorosan összekapcsolódik azzal a kérdéssel, hogy miként alakul majd a vízkészlet-gazdálkodás. A halászati politika keretében is fel kell mérni, hogy milyen változtatásokra van szükség a szektorban ahhoz, hogy alkalmazkodjunk a vízkészletekben és a halászat feltételeiben beálló változásokhoz.

5.9 Az EGSZB úgy véli, hogy a fa mint erőforrás termelését és használatát fokozni kell, és hogy az erdők klímaváltozás fékezésében betöltött szerepének nagyobb súlyt kell tulajdoní-

tani. Az a véleménye, hogy fontos az erdőültetések mértékének növelése, mind az EU-ban, mind globális szinten. Ezt az EU fejlesztési politikájának is központi elemévé kell tenni.

5.10 Az EGSZB azt ajánlja, hogy az Európai Bizottság tegyen javaslatot széles körű, az EU-n belüli, illetve világméretű tájékoztatási és oktatási kampány indítására, melynek egyik célja a figyelem felkeltése volna a civil társadalom szereplői és a politikai döntéshozók körében. Ez hozzájárulhatna ahhoz, hogy felgyorsuljon az alkalmazkodási stratégiák előkészítése, és végrehajtásuk hamarabb megkezdődjék.

Brüsszel, 2006. január 18.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság

elnöke

Anne-Marie SIGMUND

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság vélemény – Tárgy: „A Bizottság jelentése a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak az alkohol és az alkoholtartalmú italok jövedékiadó-mértékéről (előterjesztés az alkohol és az alkoholtartalmú italok jövedékiadó-mértékének közelítéséről szóló 92/84/EGK tanácsi irányelv 8. cikke alapján)”

COM(2004) 223 final

(2006/C 69/03)

2004. május 27-én az Európai Bizottság úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 262. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a fenti kérdésben.

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Gazdasági és Monetáris Unió, gazdasági és társadalmi kohézió” szekció véleményét 2005. november 8-án elfogadta. (Előadó: Clive WILKINSON).

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság a 2006. január 18–19-én tartott 423. plenáris ülésén (a 2006. január 18-i ülésnapon) 81 szavazattal 33 ellenében, 15 tartózkodás mellett elfogadta a következő véleményt.

1. A következtetések és ajánlások összefoglalója

1.1 Az alkohol és az alkoholtartalmú italok adóztatásának jelenlegi rendszere nem úgy működik, ahogy azt a fogyasztók joggal elvárhatnák a belső piactól, a tagállamok azonban még nem állapodtak meg az ezekre a termékekre kivetett jövedéki adó mértékének harmonizálásáról, azon túlmenően, hogy minimális adómértéket állapítottak meg. A kereskedelmi szakemberek szempontjából a jövedéki adó a fogyasztás országában fizetendő adó.

1.2 Az Európai Bizottság által a jelenlegi rendszer működéséről tett jelentések gyakoriságát realisabbá kellene tenni, azaz nem szabadna öt évnél gyakrabban kérni azt.

1.3 A jelenlegi rendszerben gyakran olyan kérdések merülnek fel bizonyos termékeknek a jelenleg elfogadott struktúrákban elfoglalt helyével kapcsolatban, amelyekre nem lehet egyszerű választ adni; ez ahhoz vezethet, hogy minden tagállam saját maga keres megoldást a problémákra. Emellett a közös

nómenklatúrában szereplő helyes kódokkal kapcsolatos gondok is még fennállnak. Figyelembe kellene venni az ezen termékekre vonatkozó két nagy kereskedelmi kategóriát, egyrészt a hivatásos kereskedők közötti kereskedelmet, másrészt a magán-személyek vásárlásait. Ez utóbbiak két részre oszthatók: közvetlen vásárlásokra és távvásárlásokra; a két esetben más-más problémák merülnek fel.

1.4 Az egészségi problémák abból erednek, hogy egyes emberek túl sok alkoholt fogyasztanak, nem pedig abból, hogy milyen formában fogyasztják azt.

1.5 A magasabb jövedéki adó nem jelent megoldást a túlzott alkoholfogyasztás egyéni problémájára. Nincs döntő bizonyíték arra, hogy a magas jövedékiadó-mértékek révén hosszú távon visszaszorulna a túlzott fogyasztás. Ezért a problémák leküzdése és a közegészség javítása érdekében alapvetően oktatáson és megelőzésen alapuló egyéb intézkedéseket kell alkalmazni.

1.6 Az Európai Bizottságnak meg kellene fontolnia, hogy az alkoholtartalmú italokat két alap kategóriába sorolja az ezekbe tartozó minden alkoholtartalmú italra vonatkozó szabványos alap alkalmazásával, amint azt alább, a 7.3. ponttól a 7.10. pontig kifejtjük. Eszerint minden alkoholtartalmú ital esetében az elkészítési mód és az egészségre gyakorolt hatás alapján meghatározott típus, valamint az alkoholtartalom alapján határozott meg az adómértéket. A bor és egyéb erjesztéssel készült italok (a sör, az alma- és körtebor) esetében azonban más megközelítésmódot kell alkalmazni.

1.7 Tisztában vagyunk azzal, hogy egy ilyen változást nem lehet gyorsan véghezvinni, azaz a rendszert hosszú idő alatt kellene bevezetni.

2. Érvelés

2.1 Az Európai Bizottság jelentést adott ki az egész EU területén alkalmazott, az alkoholra és az alkoholtartalmú italokra minimális adómértékeket megállapító rendszer működéséről⁽¹⁾. Ez a jelenlegi rendszer, valamint a belső piac működésének összefüggéseit elemzi. Arra a következtetésre jut, hogy a tagállamokban alkalmazott jövedékiadó-mértékek szorosabb összehasonlítása csökkenthetné a csalásokat és a verseny torzítását.

2.2 Megjegyzi azonban, hogy a tagállamoknak a minimális mértékek megfelelő szintjéről alkotott nézetei jelentősen eltérnek⁽²⁾, és – mivel ebben a kérdésben egyhangú határozathozatal szükséges – széles körű, a kérdés minden szempontjára kiterjedő vitát szándékozik indítani. Az adószervezetről szóló irányelv rendelkezéseit⁽³⁾ is jobban meg kell fontolni, ezek is a vita részét képezik majd. Az EGSZB ezzel járul hozzá a munkához.

3. Általános megjegyzések

3.1 Az Európai Bizottság jelentése igen hasznos helyzet-elemzést nyújt, számos adattal támasztja alá azt, hogy változtatásokra van szükség, ha azt akarjuk, hogy a belső piac hatékonyabban szolgálja az európai fogyasztók érdekeit, átláthatóbb legyen az alkoholtartalmú italok előállításában érdekelt számára, kevésbé torzítsa a versenyt és hatékonyan közreműködjön a csalással és a csempészettel kapcsolatos, jelenleg fennálló problémák csökkentésében.

(1) A Bizottság jelentése a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak az alkohol és az alkoholtartalmú italok jövedékiadó-mértékéről (előterjesztés az alkohol és az alkoholtartalmú italok jövedékiadó-mértékének közelítéséről szóló 92/84/EGK tanácsi irányelv 8. cikke alapján) COM(2004) 223 final.

(2) Az alkohol és az alkoholtartalmú italok jövedékiadó-mértékének közelítéséről szóló 92/84/EGK tanácsi irányelv: HL L 316, 1992.10.31.

(3) Az alkohol és az alkoholtartalmú italok jövedéki adója szerkezetének összehangolásáról szóló 92/83/EGK tanácsi irányelv: HL L 316., 1992.10.31. A megfontolást igénylő kérdések: továbbra is megengedhető-e a borok és pezsgők eltérő mértékű adóztatása, szükséges-e aktualizálni a kombinált nomenklatúra kódjait, és hogy bizonyos hasonló jellegű termékeket lehet-e különbözőképpen csoportosítani.

3.2 Arról is szolgáltat adatokat, hogy mennyire fontos az alkoholtartalmú italok jövedéki adójából származó bevétel a tagállamok számára⁽⁴⁾, és hogy ezek milyen mértékben térnek el⁽⁵⁾.

3.3 Minden tagállam saját adópolitikával rendelkezik, és jelenleg nem mutatnak hajlandóságot azok összehangolására. Ezzel magyarázható, hogy az Európai Bizottság erőfeszítései ellenére nem tudott az irányelvben megkövetelt rendszerességgel beszámolni a jelenlegi rendszer működéséről. Réálisabb elvárásokat kellene támasztani a jelentéstétel gyakoriságát illetően, lehetne például öt évente egyszer.

3.4 Az ilyen jellegű politikák megtervezésekor a tagállamok figyelembe veszik a korábbi tapasztalatokat, a közegészséget, az idevonatkozó kutatási eredményeket és a lakosság kultúráját és életmódját. Az adózás olyan terület, amely esetében a módosításokhoz egyhangú határozathozatal szükséges, így bármiféle lényegi változtatás elfogadása hosszú időt vesz igénybe.

3.5 Érdemes szem előtt tartani, hogy a kérdéses jövedéki adók⁽⁶⁾ alkoholtartalmú italokra vonatkoznak, viszont a bennük található alkohol fajtájától függően eltérő mértékben alkalmazzák őket.

4. A belső piac

4.1 Az adók okozta versenytorzulás⁽⁷⁾ és a kereskedelem eltérítése – ha csak a belső piac elveit nézzük – nem felel meg a belső piac szabályainak; mégis mindkettő jelen van az EU szeszesitalpiacán.

4.2 Másrészt a belső piac lehetőséget ad arra, hogy a fogyasztók másik tagállamban vásároljanak alkoholt. Az EGSZB támogatta azt a közelmúltban tett javaslatot, mely szerint ezeket az előnyöket fokozni és ésszerűsíteni kell azért, hogy lehetővé tesszük az alkoholtartalmú italok távvásárlását, mivel az kedvező az áruk szabad mozgása szempontjából.

(4) 2001-ben az EU-15 GDP-jét több mint 25 milliárd euróval növelte; a GDP százalékarányát tekintve a bevétel a legmagasabb Finnországban (0,96 %), a legalacsonyabb Olaszországban (0,06 %) volt.

(5) Az alkoholtartalmú italokra kivetett jövedéki adómértékek között a legmagasabb, illetve a legalacsonyabb adókat kivető tagállamok összehasonlításában a sör és az ún. „köztes alkoholtermékek” esetében 15,9-szeres, a szeszes italok esetében

(6) 9,2-szeres a különbség. A borok esetében (ide értve a pezsgőket is) nem lehet ilyen összehasonlítást végezni, mivel azok a 25 tagállam közül 15-ben egyáltalán nem adókötelesek, két másik tagállamban pedig minimális (körülbelül 2 eurócentes) adót vetnek ki rájuk.

(7) A jövedéki adót abban az országban kell megfizetni, ahol a jövedéki terméket megvásárolják.

4.3 A legtöbb tagállam azonban kezdi felismerni, hogy több eszközzel kell harcolnia a csempészet és a csalás ellen, amelyek elsősorban az eltérő jövedékiadó- (és ÁFA)-kulcsok alkalmazásából erednek. Ez a fajta illegális tevékenység komoly problémát jelent az EU számára, és a leggyakrabban azokat a tagállamokat érinti közvetlenül, amelyek saját elhatározásukból a legmagasabb adót vetik ki az alkoholra.

4.4 A bővítés hatása (ha egyáltalán hatással van erre a területre) még nem egyértelmű. Mivel rájuk is ugyanazok az irányelvek érvényesek, és mivel számos „új” tagállamnak növelnie kellett a csatlakozás előtt alkalmazott adómértékeit, elvileg ezekben az országokban sem születhetnek jelentősen eltérő eredmények.

5. Minimális adómértékek

5.1 1992-ben a tagállamok egyetlen lépést voltak hajlandók megtenni az egységesítés irányába: az alkoholtartalmú italok minden egyes kategóriájára „minimális adómértékeket” állapítottak meg, amelyek a következők:

– Szeszes italok:	550 euró/1 hektoliter tiszta szesz	(5,5 euró/ ltsz ⁽⁸⁾)
– Sör:	1,87 euró/hektoliter/alkoholfok	(1,87 euró/ ltsz)
– Köztes alkoholtermékek:	45 euró/1 hektoliter termék	(2,5 euró/ ltsz)
– Bor (vagy pezsgő):	nulla	(nulla)

5.2 Bármely tagállam bármikor megállapíthat a minimálisnál magasabb jövedékiadó-mértéket. Ezért a bevételek szempontjából nem létfontosságú, ha a jelenlegi minimális adómértéket nem emelik meg. Egyes tagállamok kénytelenek voltak megemelni az alkohol jövedéki adójának mértékét, miközben mások csökkentették azt ⁽⁹⁾, ezáltal szorosabb közeledés történt, és a belső piacon visszaesett a (legális) határokon átnyúló vásárlás és az (illegális) csalás és alkoholcsempészet. A tervezet csupán közelíti a jövedékiadó-mértékeket a minimális adómértékekhez, de nem vezet valódi harmonizációhoz, mivel a tagállamok továbbra is maguk állapítják meg saját minimális adómértéküket.

6. A Szerződés szélesebb körű célkitűzései – egészségügy

6.1 Jelenleg öt tagállam ⁽¹⁰⁾ állítja azt, hogy adópolitikájuk kialakításakor közegészségügyi szempontok is szerepet játszanak. A Gazdasági és Pénzügyi Tanács nemrégiben tartott ülésén, ahol a jelen vélemény tárgyát megvitatták ⁽¹¹⁾, azonban megállapították, hogy a tagállamok döntő többsége úgy véli, egészségügyi és szociális kérdéseknek nincs igazán helye a jövedékiadó-mértékek megállapításában ⁽¹²⁾.

6.2 Az alkoholfogyasztás az Unió felnőtt lakosságának nagy része számára a normális életvitel részét képezi. Ezek jelentős többsége felelős alkoholfogyasztási szokásokkal rendelkezik. A mérsékelt fogyasztásnak egyes csoportok esetében jótékony hatásai lehetnek az egészségre nézve. A túlzott alkoholfogyasztás azonban súlyos problémákat okozhat, és gyakran okoz is. Nem csak az érintettek egészségére káros, hanem súlyos társadalmi problémákat is okoz, amelyeknek kedvezőtlen gazdasági hatásai is lehetnek. Különös aggodalomra ad okot a fiatalabbak körében tapasztalható túlzott alkoholfogyasztás ⁽¹³⁾. Gondoskodni kell a táplálkozási szokásokról és az alkoholról szóló ismeretek oktatásáról ⁽¹⁴⁾. Nem a mérsékelt, hanem a túlzott alkoholfogyasztásra kell megoldást találni, és általánosságban gondoskodni kell a táplálkozással kapcsolatos átfogó ismeretek oktatásáról.

⁽⁸⁾ ltsz: „1 liter tiszta szesz”; azaz alkoholtartalom alapján, a sör, a bor, és a köztes alkoholtermékek átlagos kiskereskedelmi alkoholtartalmát tekintve.

⁽⁹⁾ A tapasztalat azt mutatja, hogy a bor és a sör bizonyos mértékig felcserélhető fogalmak az EB gyakorlatában: ld. a C-170/78 és a C-166/98 sz. ügyeket.

⁽¹⁰⁾ Ez mindegyik ilyen esetben elsősorban annak a következménye volt, hogy az érintett tagállam állampolgárai éltek azzal a joggal, hogy más tagállam belső piacán vásároljanak

⁽¹¹⁾ Dánia, Észtország, Finnország, Írország és Svédország.

⁽¹²⁾ A 2005. április 12-én megtartott 2651 sz. ülés következtetése.

⁽¹³⁾ Az Európai iskolavizsgálat az alkohol- és egyéb drogfogyasztásról (ESPAD) 2003-as jelentése.

⁽¹⁴⁾ Az elhízás Európában – a civil társadalmi partnerek szerepe és felelőssége (saját kezdeményezésű vélemény), HL C 24., 2006.1.31.

6.3 E tekintetben az a kérdés, hogy magasabb adómértékek alkalmazása (és ebből adódóan a magasabb árak, hiszen sok alkoholtartalmú ital árában az adótartalom meghaladja a termék árát) megoldást jelenthet-e a túlzott fogyasztásra.

6.4 Erre a kérdésre nem lehet egyértelmű bizonyítékokkal megalapozott választ adni. Az áremelés általánosságban befolyásolhatja a fogyasztást, arra azonban nincs megbízható bizonyíték, hogy a túlzott fogyasztókra is vonatkozik-e a csökkenés. Bizonyított tény, hogy ha egy bizonyos fajta alkoholtartalmú italra más termékekhez képest kivételesen magas adót kell fizetni, fogyasztása csökken, mivel a fogyasztók másik (alacsonyabban adózó, azaz olcsóbb) terméket választanak. Következésképpen a magas ár önmagában nem jelent megoldást a túlzott alkoholfogyasztás problémájára.

6.5 Ezzel szemben azonban nem könnyű megállapítani, hogy egy jelentős adócsökkentés hirtelen jött hatása valószínűsíthetően csak rövid távon lesz-e nem várt hatással a fogyasztásra; a jelek szerint a jelentős csökkentéseket fokozatosan kell végrehajtani.

6.6 A túlzott fogyasztással az elsősorban a túlzott fogyasztókat megcélzó oktatási, tájékoztatási és képzési programok segítségével lehet a leghatékonyabban szembeszállni. Az Európai Bizottságnak figyelembe kellene vennie ezt, amikor a közegészségügyi politikára vonatkozó javaslatokat tesz⁽¹⁵⁾.

7. A lehetséges megoldás

7.1 A jelenlegi helyzet ismeretében arra a következtetésre jutottunk, hogy a jelenleg működő, az idők során kifejlődött rendszer nem kielégítő az egységes piac kontextusában. Miközben a belső piac számos területen kiválóan működik, az alkoholtartalmú italok területén még mindig problémát okoz a kereskedelem eltérítése és az adók okozta versenytorzulás. Továbbá a tagállamok által tett egyre komolyabb erőfeszítések ellenére semmi jele annak, hogy sikerülne jelentős mértékben visszaszorítani a csalás és a csempészet formájában jelentkező törvénytelenéseket.

7.2 Az EGSZB egyetért azzal, hogy a magasabb fokú konvergencia hozzájárulna a csalások és a versenytorzulás visszaszorításához. Ezenfelül, bár megállapodtak abban, hogy a jelenlegi minimális kulcsokat az infláció mértékével meg egyezően növelni fogják, a többi problémakör esetében nem tudtak egyezsre jutni (lásd a 3. lábjegyzetet). Az Európai Bizottságot azonban semmi nem gátolja meg abban, hogy javasolja a tagállamoknak, hogy módosítsák a fennálló struktúrákat és jövedékiadó-rendszert.

7.3 A tagállamok közvetlen és közvetett adóztatásai között jelenleg fennálló jelentős eltérések ismeretében nem reális azt várni, hogy egy merőben új rendszert egy csapásra be lehet vezetni; itt az ideje azonban egy olyan új rendszert javasolni, amelyet hosszú idő alatt, fokozatosan vezethetnének be.

⁽¹⁵⁾ Az Egészségügyi és Fogyasztóvédelmi Főigazgatóság alkohollal kapcsolatos stratégiai javaslata kidolgozás alatt áll, a tanulmány várhatóan csak hosszú idő múlva készül el.

7.4 Azzal kell kezdeni, hogy elismerjük: a termék az alapján adóköteles, hogy az erjesztéssel vagy a lepárlással készült italok csoportjába tartozik-e. Erjesztett italok alatt a természetes, mezőgazdasági eredetű és fogyasztási célú, **kizárólag** szőlő, gabonafélék, húsos, illetve bogyós gyümölcsök erjesztése révén készített italokat értjük. Párlatok vagy szeszes italok alatt pedig a lepárlással készült italokat, ezek egymás közötti vagy más folyadékokkal való keverékeit, valamint alkoholtartalomtól függetlenül bármilyen italt, amelyek elkészítését semmiféle konkrét rendelkezés nem szabályozza.

7.5 Különösen a bor KPSZ-ének⁽¹⁶⁾ következményeit kellene alaposan megvizsgálni. Az EU bortermelésének már most is komoly kihívásokkal kell szembenéznie (több tagállamban például csökken a fogyasztás, és az importált boroknak egyre nagyobb a piaci részesedése). Egyéb kategóriába tartozó alkoholtartalmú italok esetében is hasonló nehézségek merülnek fel.

7.5.1 Az előző bekezdésben foglaltak kiegészítéseként fel kell hívni arra a figyelmet, hogy a bortermelés a mezőgazdasági termelő fontos kiegészítő tevékenysége. A szőlészek nagy része a szövetkezetek vagy a nagykereskedők részére szállított mennyiségtől függetlenül a saját családja szükségleteit kielégítő bormennyiséget termel, az esetleg fennmaradó mennyiséget pedig a környezetében élő magánszemélyek szűk köre számára értékesíti. A Tanács 92/83/EGK irányelvének 10. cikke alapján a tagállamok már mentesíthetik a jövedéki adó alól a magánszemélyek által előállított és az előállító, annak családtagjai vagy vendégei által elfogyasztott bort, feltéve, hogy eladásra nem kerül sor⁽¹⁷⁾. Hasonlóképpen, a Tanács 92/12/EGK irányelve lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy mentesítsék a kisüzemi bortermelőket a szállításra és ellenőrzésre vonatkozó követelmények alól⁽¹⁸⁾. Ha a tagállamok nem alkalmazzák ezeket az engedélyezett mentességeket, az a felemelkedő harmadik országok versenyétől egyébként is sújtott szőlészet számára újabb gazdasági terheket jelenthet. A bort így indokoltan ki lehetne zárni a következő fejtegetésekből.

7.6 Ezért azt javasoljuk, hogy az Európai Bizottság állapítson meg az alkoholtartalmú italokra minimális adómértéket mindkét kategóriára, azaz egyet az erjesztéssel, egyet pedig a lepárlással készült italokra vonatkozólag. Emellett azt javasoljuk, hogy mindkét kategórián belül az alkoholtartalom alapján is minden egyes ital különböző mértékben adózzon; ugyanannyi mennyiségű termékre például négyszer annyi adót kellene fizetni 40 % vol⁽¹⁹⁾ esetében, mint ugyanannyi 10 % vol termék esetében.

7.7 Az erjesztéssel készült italok esetében felmerül egy egyedi, az alkoholtartalmú italok többi fajtáját nem érintő probléma. Az erjesztéssel készült italok alkoholtartalma számos, alapanyagukat és elkészítési módjukat befolyásoló tényező függvényében módosulhat (és módosul is). Ezért ezen italok

⁽¹⁶⁾ KPSZ: közös piacszervezés.

⁽¹⁷⁾ Az irányelv hasonló mentességeket tesz lehetővé a sör (6. cikk) és egyéb erjesztett italok (14. cikk) esetében is.

⁽¹⁸⁾ A kisüzemi bortermelőknél ebben az esetben az átlagosan évente 100 000 liternél kevesebb mennyiségű bort termelő személyeket értjük.

⁽¹⁹⁾ „% vol”: térfogatszázalék, a termék százalékos alkoholtartalmára utal.

esetében valamivel rugalmasabb megközelítésre van szükség; alkoholtartalmuk alapján sávokba lehetne sorolni mindegyiket annak érdekében, hogy ne nehezítsük meg feleslegesen a bortermelők és -kereskedők dolgát.

7.8 Ez a rendszer fenntartaná a tagállamok számára annak lehetőségét, hogy nullakulcsos adót vessenek ki a borra vagy egyéb erjesztéssel készült italokra, és hogy ezt az erjesztéssel készült italok egész kategóriájára alkalmazzák.

7.9 Ezáltal ténylegesen egyszerűbbé válna az alkohol adóztatása, bár a csalás lehetősége mindaddig nem fog csökkenni, amíg a tagállamok igen eltérő adómértékeket állapítanak meg.

7.10 Ebben a rendszerben nem kellene beleerőltetni az egyre nagyobb számú új terméket egy olyan struktúrába, amelybe nem illenek bele; egyszerűen, kizárólag alkoholtartalmuk (vol) alapján adóznának.

7.11 Ezenfelül a jövedéki rendszer kiterjedtebb lenne, nem lennének jelentős torzulások, és a közös nomenklatúrával (KN) kapcsolatos problémák is megoldódnának.

7.12 Az alkohol és az egészség kapcsolata, mint már említettük, némi aggodalomra ad okot; az olyan rendszerben azonban, amely minden alkoholra egységes alapú adót állapít meg, azok fizetnék a legtöbb adót, akik a legmagasabb alkoholtartalmú italokat fogyasztják attól függően, hogy azok kizárólag erjesztéssel vagy lepárlással készültek-e. Ez segítene megérteni, hogy egészségügyi szempontból – figyelembe véve a mérsékelt fogyasztás kedvező hatásait a túlzott fogyasztás által okozott károkkal szemben – elsősorban a fogyasztási normák számítanak.

Brüsszel, 2006. január 18.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Anne-Marie SIGMUND

MELLÉKLET

az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményéhez

Elutasított módosító indítványok

A következő módosító indítványokat, amelyeknél a támogató szavazatok száma az összes leadott szavazat legalább egynegyede volt, a vita során elutasították.

7.5. pont

A következőképpen módosul:

„Különösen a bor KPSZ-ének következményeit kellene alaposan megvizsgálni. Az EU bortermelésének már most is komoly kihívásokkal kell szembenéznie (több tagállamban például csökken a fogyasztás, és az importált boroknak egyre nagyobb a piaci részesedése). Egyéb kategóriába tartozó, erjesztéssel készült alkoholtartalmú italok esetében is hasonló nehézségek merülhetnek fel. Ezenkívül az ilyen típusú italok mérsékelt fogyasztásának az egészségre gyakorolt bizonyítottan jótékony hatása miatt jó volna ezt a két kategóriát (erjesztéssel és lepárlással készült italok) felállítani, amelyekben belül azok alkoholtartalma alapján és az alkohol fajtájától függetlenül a tagállamok megállapíthatnának egy minimális adómértéket.”

Indoklás

Mind mezőgazdasági eredetük, mind fogyasztási céljuk, mind pedig mérsékelt fogyasztásuknak az egészségre gyakorolt kedvező hatása miatt támogatni kell az erjesztéssel készült italok egész ágazatát, amelyek fogyasztási normái igen hasonlóak a bor, a sör és az almabor esetében is. Másrészt nincs értelme egységes adóztatási modellt javasolni, amely figyelmen kívül hagyja az ital fajtáját vagy az elkészítés módját, mindemellett kivételt megállapítani az egyik ital, nevezetesen a bor számára olyan feltételek alapján, amelyek tökéletesen illenek a többi erjesztéssel készült italla (az almaborra és a sörre) is, a vélemény december 19-én elfogadott szövegében foglaltakkal összhangban.

Szavazás eredménye:

Mellette: 46

Ellene: 50

Tartózkodott: 23

7.5.1. pont

A következőképpen módosítandó:

„Az előző bekezdésben foglaltak kiegészítéseként fel kell hívni arra a figyelmet, hogy a bortermelés a mezőgazdasági termelő fontos kiegészítő tevékenysége, és hogy a kisüzemi jellegű, hagyományos sör- és almborgyártás szintén az európai kultúra része. A szőlészek nagy része a szövetkezetek vagy a nagykereskedők részére szállított mennyiségtől függetlenül a saját családjá szükségleteit kielégítő bormennyiséget termel, az esetleg fennmaradó mennyiséget pedig a környezetében élő magánszemélyek szűk köre számára értékesíti. Ugyanez érvényes az almabort vagy sört előállító kistermelőkre is, akik a termékeiket főleg otthoni vagy helyi fogyasztásra szánják. Ez azt jelenti, hogy minden érdekelt országban több százezer kistermelőre vonatkozóan el kellene végezni a jövedéki adók kivetésének ellenőrzését; ennek költségét a tagállamok nem lennének képesek viselni a bizonyosan csekély bevételek miatt, de főként azért, mert ez a felemelkedő harmadik országok versenyétől egyébként is sújtott szőlészet ágazatok számára újabb gazdasági terhet jelentene. Szükségesnek tűnik tehát kizárni a bort az italokat a következő fejtegetésekből, és továbbra is fenntartani lehetővé tenni mindegyikre nézve a jelenlegi »nulla« százalékos adókulcsot.”

Indoklás

Az ebben a pontban kifejtett indokok a 92/83/EK és a 92/84/EK irányelvekben szereplő más termékek kisüzemi jellegű előállítására is vonatkoztathatók; ezekre csökkentett kulcsokat lehet alkalmazni. Úgy tűnik, nincs elegendő érv arra, hogy a kizárás csak a borszektorra korlátozódjon, ha az nem vonatkozik a többi hasonló termékre is, elkerülve a 92/84/EK irányelv megkülönböztető hatásait.

Szavazás eredménye:

Mellette: 52

Ellene: 65

Tartózkodott: 8

7.11. pont

A pont a következőképpen egészítendő ki (az új szöveg aláhúzva):

7.11 Rendkívül kívánatos lenne az alkoholtartalmú termékek adózási rendszerének valódi egyszerűsítése. Figyelembe kell viszont venni a következőket:

- 1) A tagállamonként különböző minimális adómérték aligha csökkenthetné a csempészet és a csalások mértékét;
- 2) Az alkoholtartalom alapján megállapított egységes adómérték
 - újabb csalásokhoz vezethet a termék gyártási folyamatának és alkoholtartalmának megváltoztatása által;
 - hátrányosan érintheti a bortermelőket, akiknek különbözőképpen kell kezelniük különböző alkoholtartalmú boraikat;
 - ugyanebből az okból bonyolíthatja a bejegyzett raktározók kereskedelmi tevékenységét, akiknek a termékek forgalomba hozatala során fizetett adónál különbséget kell tenniük az egyes kategóriák között;
- 3) A javasolt rendszer azáltal, hogy a termékek között jellegük alapján (erjesztéssel vagy lepárlással készült termék) nem tesz különbséget, az uniós költségvetés számára pótolandó hiányt teremt, mivel a szeszes italokra kivetett adóterhekre mérséklően hat.
- A másik oldalról nézve pedig: ha egy ilyen adórendszer hatálya a borra is kiterjedne, annak adóterhei jelentősen megemelkednének, aminek következményeként a bortermelő ágazat egyre nagyobb versenyhátrányba kerülne a nem uniós országokkal szemben; a bort tehát mindenképpen külön kategóriába kell sorolni, a nullakulcsos jövedéki adójú termékek közé.

Szavazás eredménye:

Mellette: 35

Ellene: 75

Tartózkodott: 12